

[Jens Chr. Christensen.]

dem et tilskud, indtil vi finder frem til den jordlovgivning, som er tidssvarende, og den ejendomsstørrelse, som viser sig at kunne eksistere uden tilskud.

H. C. Toft: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til de ordførere, der havde ordet, inden den højtærede landbrugsminister fremkom med sine synspunkter.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh og samtidig svare det ærede medlem hr. Viggo Hauch, at når det konservative folkeparti nu har rejst spørgsmålet vedrørende lettelse af landbrugsforpligtelsen for flere ejendomme, er det selvfølgelig, fordi vi på mange områder har fået erfaring for, at den lovgivning, vi har, i allerhøjeste grad er hindrende for en naturlig udvikling. Det hænder mig næsten hver uge, jeg er hjemme, at folk, der har mindre ejendomme på omkring de 5 ha, henvender sig til mig for at spørge, om jeg dog ikke kan hjælpe dem med at få mulighed for at sælge ejendommen, da jordlovsudvalgets repræsentanter ikke vil godkende en sådan handel. Må jeg for at belyse det have lov til at nævne et af de friskeste eksempler. I forrige uge henvendte en mand sig til mig og meddelte, at hans ejendom var brændt. Ejendommen var på 5 ha, og han kunne sælge den til en mand, der boede 300-400 m derfra, og som havde 9-10 ha, men jordlovsudvalgets repræsentanter havde nægtet at godkende en sådan handel, idet man sagde, at der lå et par mindre ejendomme nær ved; men ingen af disses ejere ønskede at overtage jorden. Så står manden med de 5 ha i den situation i dag, at han er forpligtet til at opføre bygninger på et brug af denne størrelse. Det kan da ikke andet end sige til os, at den jordlovgivning, vi har, er helt forfejlet, og derfor er det, vi i vort forslag har fremført disse synspunkter.

Jeg mærkede mig, at det ærede medlem hr. Aage Fogh også gav udtryk for, at et betydeligt antal ejendomme måtte nedlægges, og jeg ved også, at den højtærede landbrugsminister tidligere har givet udtryk for det samme. Jeg forstår det sådan, at man i dag ikke vil gå så langt, som det konservative folkeparti har foreslået. Jeg sagde før, at vi var villige til at forhandle om, hvorvidt staten skulle have forkøbsret-

ten, således at man derigennem åbnede mulighed for, at staten kunne bidrage til, at de ejendomme, der blev udbudt til salg, blev sammenlagt med andre mindre ejendomme. Man nærer frygt for, at det er godsejerne, der skal købe disse mindre ejendomme op, og jeg mærkede mig, at det ærede medlem hr. Viggo Hauch nævnte Thisted. Der er ikke mange godser i dette amt, man kan lægge dem sammen med; der er nemlig ingen.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh og også det ærede medlem hr. Viggo Hauch anslog, at det drejede sig om 85 000-90 000 ejendomme, og da den højtærede landbrugsminister kom på talerstolen, nævnte han sig de 100 000. Statistikken sagde i 1950 op imod 90 000, men siden da har vi hævet grænsen for landbrugsforpligtelsen op til 1 ha med 2 000 kr.s jordværdi, og mange andre ejendomme er også forsvundet, således at tallet i dag ikke er af den nævnte størrelsesorden, men formentlig højst omkring 70 000.

Jeg har herefter nogle bemærkninger til den højtærede landbrugsminister, som sagde, at kornlovsordningen skulle gælde i 2 år, men at den højtærede landbrugsminister har forbeholdt sig i forliget at kunne foretage tekniske ændringer vedrørende brødkorn. Men, sagde den højtærede landbrugsminister, hvis der er nogen her i landet, der udvider brødkornsarealerne til næste år, kan beløbet — sådan forstod jeg det, og det vil jeg gerne have bekræftet — som den højtærede landbrugsminister vil stille til rådighed for, om jeg så må sige, udbetaling til brødkornsordningen, ikke blive større end det beløb, der udbetales i år. Med andre ord, hvis arealet bliver dobbelt så stort, kan der kun udbetales den halve pris for brødkornet ud over det, der anvendes til menneskeføde. Men det kan være, jeg har misforstået den højtærede landbrugsminister, og så vil jeg gerne have en lidt nøjere forklaring herpå. Jeg tror, at landbrugerne også gerne vil vide nøjere besked herom.

Så sagde den højtærede landbrugsminister, at der i bemyndigelsesloven, som jeg vendte mig imod, var indføjet, at det kun var undtagelsesvis, bestemmelsen om et centralt eksportorgan kunne anvendes, og at et overvejende flertal af eksportører skulle godkende det. Jeg finder, at sely om en